

visse Retninger over det Forslag, som den højtærede Indenrigsministers Forgænger indbragte, i visse Retninger staaer det under det. Det vil, hvis det i uforandret Skikkelse bliver gjort til Lov, medføre Smaalettelse i den Tilstand, som den kommunale Skattelov i 1903 har skabt, men nogle dybere-gaaende Forbedringer vil der ikke blive, meget vil det ikke betyde, det vil blive et meget svagt virkende Plaster paa det Saar, som Skattelovskomplekset af 1903 har forvoldt. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister vilde have handlet klogt, naar han dog nu finder Tiden moden til at foretage Ændringer i den kommunale Beskatning, om han saa med det samme var gaaet lidt videre, end han gør, og havde gjort noget større Indrømmelser, saa at Forbedringerne kunde blive mere effektive, og saaledes, at man ikke udsatte sig for, straks efter at Loven var traadt i Kraft, at komme til at høre noget nær de samme Klager, som nu lyde saa højt.

Det er særlig §§ 7 og 10, som ere Genstand for væsentlige organiske Ændringer. Jeg erkender, at paa begge disse Omraader bringer Forslaget visse Forbedringer i Sammenligning med den hidtil gældende Lov. Jeg skal samtidig tillade mig at antyde, i hvad Retning der efter min Mening trænges til mere vidtgaaende Fremskridt end dem, Forslaget indeholder. I § 7 udvides for det første Grænsen for Tillæg og Fradrag til henholdsvis 35 og 75 pCt. i Stedet for som nu 25 og 65 pCt. Regeringsforslaget fra sidste Aar gav et noget videre Spillerum, idet det trak Grænserne ved 50 pCt. for Tillæg og 85 for Fradrag. Folketinget reducerede dem til henholdsvis 35 og 75 pCt., og den højtærede Minister har holdt sig hertil. Jeg forstaaer nu ikke helt Motiveringen. Medens det i øvrigt er ganske naturligt, at den højtærede Minister har villet slutte sig saa nær som muligt til Folketingets Affattelse, gør der sig her særlige Forhold gældende. I Mellemtiden har jo nemlig Kommissionen siddet. I dens Indstilling foreslaas Fradragsprocenten sat op fra 65 pCt. ikke til 75, men til 80 Procent. Det er, saa vidt jeg kan se, en enstemmig Indstilling fra Kommissionen, hvor alle politiske Partier vare repræsenterede. Og der maa vel da have foreligget meget vægtige Grunde, naar den højtærede Minister har ment at maatte fravige Kommissionens Affattelse. Der er vel ingen Tvivl om, at Ændringen vilde være politisk gennemførlig. Man træffer her ikke blot den 2den Landstingsmand for 6te Kreds (J. Pedersen), men ogsaa en saa kon-

servativ Politiker som den 7de Landstingsmand for samme Kreds (Pagh), hvad der synes at garantere, at denne Ændring vil have god Udsigt til at gaa igennem, ikke blot her, men ogsaa i det andet høje Ting. Det havde da efter min Opfattelse været korrekttest, om den højtærede Minister havde formet sit Forslag paa dette Punkt i Overensstemmelse hermed. Jeg har for-gæves søgt efter en Begrundelse for, at han her har villet afvige fra Indstillingen, og jeg kan ikke se anden Begrundelse, end at han, som han udtalte ved Forelæggelsen, har „fundet det rigtigt at holde sig til, hvad der i Fjor blev vedtaget af Folketinget“, og at han, som det hedder i Bemærkningerne til Forslaget, „ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at fravige det af Folketinget vedtagne“. Det forekommer mig at Motiveringen er lidt for spinkel.

Der er jo ikke nogen principiel Forskel mellem Forhøjelsen af Fradragsprocenten til 75 og til 80. Det er jo et rent praktisk Spørgsmaal, om man skal standse en lille Smule før eller en lille Smule senere, og jeg tror ikke, der kan nævnes særlig vægtige Grunde mod at gaa dette lille Skridt videre. Finansielt set, for Kommunernes Skattevæsen som Helhed, vil det kun betyde saare lidet og vil i de allerfleste Tilfælde blive en ganske forsvindende Difference. Derimod kan det for adskillige smaa Skatteydere komme til at betyde en Lettelse, som ikke bliver saa helt umærkelig. Hvis man f. Eks. tænker paa en Mand i en Provinsby med 1,100 Kr. i aarlig Indtægt, vil han, hvis det fulde Fradrag kommer til Anvendelse, under Forudsætning af en Ligningsprocent af 8 pCt., komme til at betale 22 Kr. aarlig med 75 pCt. Fradrag, medens han kun vil komme til at betale 17 Kr. 60 Øre, hvis Fradraget er 80 pCt., altsaa vil han vinde 4 Kr. 40 Øre derved, og hvis Ligningsprocenten er noget højere, hvad den er i adskillige Provinsbyer, bliver Gevinsten for ham endnu større. Det bliver ikke store Summer, det kommer til at dreje sig om, men dog altid nok til, at det vil kunne mærkes paa en saadan Smaakaarsfamilies Budget. Her er et af Punkterne i § 7, hvor det foreliggende Forslag efter min Opfattelse betegner et Tilbageskridt, som det vilde være ønskeligt, om man kunde faa redresseret under Sagens videre Behandling.

I § 7 rummes imidlertid ogsaa en anden hermed nær beslægtet Forringelse fra Forslaget fra i Fjor. Ordføreren for Flertallet har allerede berørt dette Spørgsmaal. Det ministerielle Forslag fra i Fjor